

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

6 Praedicatori quinam expensas, & eleemosynam persolvere teneantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

Censuras ecclesiasticas, seu alias ad ipsius Episcopi arbitrium sunt cogendi; ita ut etiam, si ei sic expedire visum fuerit, ex beneficiorum fructibus alteri, qui id præstet, honesta aliqua merces persolvatur, donec principalis ipse resipiscens officium suum impleat, d. c. 2. §. Archipresbyteri que ē, sess. 5. & c. 4. de resor. sess. 24. Quare potest, quoad eos, qui parochis impeditis, loco parochorum ad prædicandum sunt deputandi, de duobus, Primo, an ab episcopo, vel à communitatibus, aut alijs sine deputandi. Secundo, quorū impensis debeat prædicare.

4 Quod verò ad primum † maxima fuit differentia inter communitatē loci Candie, Lumelline, Vercellen. Diœces. & me Vicarium generale, qui, absente Episcopo, deputavi, misique prædicatorem. Et pro me faciunt verba sacrae scripturæ: quomodo prædicabunt, nisi mittantur. Rom. 10. c. cum ex injuncto de hæret. & Conc. Trid. eod. c. 4. ibi per alios ab Episcopo, & c. deputandos, & ita super eod. cap. fuit à sacra congregatiōne Cardinalium declaratum, ut in decis. sub. tit. Sipon. & in alijs decis. sub numeris recollectis decis. 192. & 251. nisi in contrarium sit consuetudo ab immemorabili tempore citrā: quo casu Concilium non sustulit hanc immemorabilem; ut declaravit eadem sacra congregatio in d. decis. sub tit. Sipontin. alia sub tit. Neapolitan. & alia sub decis. 355.

Episcopus autem † habet semper intentionem fundatam, quia consuetudo est facti, quæ servatis servandis, parte citata probari debet, l. I. & ibi glo. in ver. probatis, & Bar. num. 3. C. quæ sit ion. consuetud. & in l. omnes populi, numer. 67 ff. de just. & jur. & plene debet probari, ita quod testes singulares non probent eam consuetudinem, se-

cundū magis communem conclusionē, de qua testatur Olalch. decis. 99. n. 8. & non sufficit probare quadragenariam, sed requiritur immemorabilis, ut in dictis decisionibus, quæ probari debet per testes deponentes, quod semper viderunt, & audierunt, quod prædicatores pro tempore fuerunt deputati à communitate; ita quod nunquam audierunt, vel viderunt contrarium; & quod communis est & semper fuit opinio in loco, quod ita fuerit observatum. gl. in cap. I. in ver. memoriam de præscr. in 6. Bar. in lib. I. §. fin. de ag. plu. arc. Natt. conf. 154. n. 5. vol. I. & Corn. conf. 222. n. 1. vol. I. Et cum pro parte dictæ Communitatē Candie, fuisset differentia hujusmodi eorum sacra congregatiōne Ordinatiorum in Urbe introducta, & supradicta sacra congregatiōne Episcopo Novariensi delegata, partibus plures auditis, de anno 1597. pronunciatum est, ab Episcopo prædicatore esse deputandum ex supra allegatis.

6 † Secundum dubium, qui prædicatoriis impensis præstare teneantur: si constat de solito, est dictum, quia illas tenentur præstare qui sunt in possessione ipsas subministrandi, Conc. Trid. eodem c. 4. ibi per alios ab Episcopo, impensis eorum, qui eas præstare, vel tenentur, vel solent, sess. 24 & ubi est consuetudo, quod populus expensas, & eleemosynam prædicatori persolvat, potest ad id per Episcopum cogi, ut in decisione supra eodem cap. 4. à sacra congregatiōne facta sub titulo Troian. Nuscan.

Si verò nullum ad est solitum, nec consuetudo, erit distinguendū, quia aut parochus habet redditus sufficientes pro onere sustentando, & tunc ipse debet, & tenetur impensis, & eleemosynā prædicatori subministrare; nam, cum sit proprium onus ipsius

sus parochi perse ipsum, vel alium idoneum verbum Dei prædicare, ut cap. 2 de refor. sess. 5. si per seipsum non potest, debet per alium propriis expensis supplere.

Si autem parochus sit pauper, qui ex redditibus, & emolumentis suæ ecclesiæ expensas necessarias prædicatori subministrandas sustineret non possit; tunc ipse non tenetur; quia impossibilium nulla est obligatio. l. impossibilium. ff d. reg. jur. sed tenetur populus, cui verbum Dei prædicatur, cum sit rationi consonum, quod prædictatores tali casu, ab ijs, quibus seminant spiritualia, temporalia metant. Paul. 1. Corint. c. 7. & c. cum ex officij, circa fin. de prescript. Nisi adsit aliquod legatum, aut alij redditus huic pio muneri applicati, quia ijs casibus Episcopi non tenetur, cum in cathedrali solum teneantur ad præstandum stipendium prædicatori, ut fuit decretum à Pio V. ut in decif. concl. super eo cap. 4 §. 10. Pius V. decrevit.

8 Episcopus verò, + qui legitime impeditus, officium prædicationis per se ipsum præstare non potest, per alium impensis ipsius Episcopi præstare debet, nisi ex consuetudine hoc onus ad alium spectaret, ut in d. decif. sup. dicto cap. 4 factis sub tit. Lan- eianen. & ad ipsum Episcopum solum prædicatorem deputare spectat in sua ecclesia, nec capitulum, seu communitates locorum hac in re aliquid possunt, ut super eodem cap. 4 sub tit. Burgen. Gadien. Legionen. fuit decifum, + An autem quotidie tempore Quadragesimali, vel jejuniorum, ti aut tribus diebus in hebdomata sit prædicandum, arbitrio Episcopi est declarandum. Et hodie Adventus tempus jejunis proprie non dicitur, decif. Conc. sup. eodem cap. 4 sub tit. Mediolanen. quæ incipit, arbit-

riam. Ne autem dubitari continget, quomodo intelligenda essent verba Concilij in prædicto cap. 4 post medium, ibi, nulus autem secularis, + sive regularis, etiam in ecclesiis suorum ordinum, contradicente Episcopo prædicare presumat, sess 24. fuit per eandem sacram congregationem declaratum super eodem cap. 4 & decism, quod contradicente Episcopo nullus etiam regulatis prædicet, nec teneri Episcopum causam exprimere, quare ad hoc prohibendum moveatur, ut in decif. super eodem cap. factis, sub tit. Mediolanen. quæ incipit. Contradicente Episcopo, & per dicta verba, Contra dicente Episcopo, Ordinariis est concessum, ut etiam à regularibus, antequam officium prædicandi assumant, professionem fidei exigant, ut in eisdem decif. etiam sub titulo Mediolanen. incipien per hec verba.

Nec regulares + cujuscunque ordinis, nisi à suis superioribus de vita, moribus, & scientia examinati, & approbati fuerint, ut statuit Leo X. in constitut. de prædicatorum officio in Bull. cap. 15. ac de eorum licentia, etiam in ecclesiis suorum ordinum prædicare possunt, cum qua licentia personaliter se coram Episcopis præsentare, & ab eis, antequam prædicare incipiunt, benedictionem petere tenentur, dicto cap. 2: vers. Regulares verò, de reformat. sess. 5. nec sufficit per Nuncium petere, quia personaliter petere debent, ut ibi expressis verbis, & gloss. in Clement. dudum in ver. presen- tari, de sepul. S. Greg. + fervore charitatis accensus, prædicatores vehementerhorta- tur, & monet, ut dicturi ad populum pru- dentes, cautique accedant, ne dicendi im- petu rauci, verborum erroribus, quasi iacti- lis, audientium corda configant, ne cum sapiet.